

LEGE Nr. 17 din 2 aprilie 1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I:

[textul capitolul I a fost abrogat la 01-mar-2005 de Art. 145, alin. (2) din capitolul IX din Legea 295/2004]

CAPITOLUL II:

[textul capitolul II a fost abrogat la 01-mar-2005 de Art. 145, alin. (2) din capitolul IX din Legea 295/2004]

CAPITOLUL III: Uzul de armă

Art. 46

Prin uz de armă, în sensul prezentei legi, se înțelege executarea tragerii cu arma de foc asupra persoanelor, animalelor sau bunurilor de către personalul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale prevăzut la art. 47.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 46 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 1. din Legea 180/2016)

Art. 47

Persoanele care sunt dotate cu arme de foc pot face uz de armă, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau a misiunilor militare, în următoarele situații:

a) împotriva acelor care atacă militarii aflați în serviciul de gardă, pază, escortă, protecție, menținerea și restabilirea ordinii de drept, precum și împotriva celor care, prin actul săvârșit, prin surprindere, pun în pericol obiectivul păzit;

b) împotriva acelor care atacă persoanele investite cu exercițiul autorității publice sau cărora, potrivit legii, li se asigură protecție;

c) împotriva persoanelor care încearcă să pătrundă ori să iasă în mod ilegal în sau din unitățile, subunitățile militare ori din perimetrele sau zonele păzite - vizibil delimitate - stabilite prin consemn;

c¹) împotriva animalelor care pun în pericol viața sau integritatea corporală proprie sau a altor persoane;

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera C. din capitolul III completat de Art. 1, punctul 2. din Legea 180/2016)

d) pentru imobilizarea unei persoane care amenință cu comiterea cu violență a unei fapte prevăzute de legea penală sau care, după comiterea acesteia, nu se supune imobilizării, somațiilor sau încearcă să fugă, iar rămânerea acesteia în stare de libertate poate pune în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor;

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera D. din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 3. din Legea 180/2016)

e) împotriva oricărui mijloc de transport folosit de persoanele prevăzute la lit. b) și c), precum și împotriva conducătorilor acestora care refuză să oprească la semnalele regulamentare ale organelor abilitate, existând indicii temeinice că au săvârșit o infracțiune ori că este iminentă săvârșirea unei infracțiuni;

f) pentru imobilizarea sau reținerea persoanelor cu privire la care sunt probe ori indicii temeinice că au săvârșit o infracțiune și care ripostează ori încearcă să riposteze cu arma ori cu alte obiecte care pot pune în pericol viața ori integritatea corporală a persoanei;

g) pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea persoanelor care, potrivit legii, au fost private de libertate cu scopul înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică;

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera G. din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 3. din Legea 180/2016)

g¹) pentru imobilizarea unei persoane care se sustrage de la executarea unei măsuri privative de libertate, dacă nu se supune imobilizării, somațiilor sau încearcă să fugă și nu poate fi oprită prin alte mijloace;

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera G. din capitolul III completat de Art. 1, punctul 4. din Legea 180/2016)

h) împotriva grupurilor de persoane sau persoanelor izolate care încearcă să pătrundă fără drept în sediile sau în perimetrele autorităților și instituțiilor publice;

i) împotriva celor care atacă sau împiedică militarii să execute misiuni de luptă;

j) în executarea intervenției antiteroriste sau intervenției contrateroriste asupra obiectivelor atacate sau capturate de teroriști, în scopul reținerii sau anihilării acestora, eliberării ostaticilor sau altor persoane și restabilirii ordinii publice;

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera J. din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 5. din Legea 180/2016)

k) în executarea intervenției în scopul eliberării persoanelor lipsite de libertate în mod ilegal de către persoane înarmate.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 47, litera J. din capitolul III completat de Art. 1, punctul 6. din Legea 180/2016)

Art. 48

Personalul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale autorizat să dețină, să poarte și să folosească arme de foc din dotare poate face uz de armă, în legitimă apărare sau în stare de necesitate, potrivit legii.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 48 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 7. din Legea 180/2016)

Art. 49

Uzul de armă se face numai după somația legală.

Somația se face prin cuvintele: «Stai, stai că trag!». În caz de nesupunere, se somează prin tragerea focului de armă în plan vertical sau într-o altă direcție presupus sigură care să nu periclitizeze viața, integritatea corporală sau bunurile oricărei persoane.

În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit alin. 2, persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia. În cazul prevăzut la art. 47 lit. h) și i), se face uz de armă numai după ce s-a repetat de 3 ori, la intervale de timp suficiente pentru dispersarea participanților, somația: «Părăsiți, vom folosi arme de foc!».

Prin excepție de la prevederile alin. 1, în situațiile prevăzute la art. 47 lit. a), b), f), j) și k), precum și la art. 48, se poate face uz de armă fără somație, dacă lipsește timpul necesar pentru aceasta.

În cazul folosirii armelor împotriva mijloacelor de transport, focul se execută asupra pneurilor sau componentelor ce asigură deplasarea, în scopul imobilizării acestora.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 49 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 8. din Legea 180/2016)

Art. 50

Comandanții sau șefii militari pot face uz de armă împotriva subordonaților, pentru a restabili ordinea, dacă alte măsuri de împiedicare sau de constrângere nu sunt posibile, atunci când acțiunile acestora sunt îndreptate în mod vădit spre trădarea patriei sau zădărnicierea îndeplinirii unei misiuni de luptă ori când periclitează în mod grav capacitatea de luptă a unității. În aceste cazuri, se face uz de armă, respectându-se prevederile referitoare la somația legală.

Art. 51

Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul capitol, se face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se execută uzul de armă, încetarea atacului sau a stării de pericol, imposibilitatea acestora de a mai acționa sau neutralizarea acțiunilor ilegale, trăgându-se astfel încât să se evite, pe cât posibil, cauzarea morții acestora. Dacă uzul de armă și-a atins scopul prevăzut la alin. 1, se încetează recurgerea la un asemenea mijloc.

Cel care a făcut uz de armă este obligat să acționeze în cel mai scurt timp posibil, pentru a se acorda primul ajutor și asistență medicală persoanelor rănite.

Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență, în mod ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul se întocmește în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică, de îndată, procurorului competent, potrivit legii, de către instituția din care face parte persoana care a executat uzul de armă.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 51 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 9. din Legea 180/2016)

Art. 52

Se va evita, pe cât posibil, uzul de armă împotriva minorilor, dacă vârsta acestora este evidentă sau cunoscută, femeilor, bătrânilor și persoanelor cu handicap vizibil, precum și în situația în care s-ar primejdui viața altor persoane, cu excepția:

1. _

a) cazurilor în care se înfăptuiește un atac armat izolat sau în grup împotriva persoanelor prevăzute la art. 47 lit. a) și b);

b) situațiilor prevăzute la art. 47 lit. j) și k).

2. Se interzice uzul de armă:

a) în situația în care s-ar viola, în mod intenționat, teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale unui stat vecin;

b) împotriva copiilor, femeilor vizibil gravide, cu excepția cazurilor în care înfăptuiesc un atac armat izolat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a unei persoane.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 52 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 10. din Legea 180/2016)

Art. 52¹

Uzul de armă executat în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a personalului instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

Art. 52²

Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale au obligația de a pregăti personalul autorizat să dețină, să poarte și să folosească arme de foc cu privire la condițiile utilizării acestora și de a institui testări teoretice și practice periodice ale acestui personal.

Art. 52³

Prevederile art. 46-52 se aplică inclusiv instituțiilor care au încadrate persoane care ocupă funcții ce implică exercițiul autorității publice, înarmate cu arme de foc, în situațiile în care uzul de armă nu este reglementat prin lege specială.

▶(la data 17-oct-2016 Art. 52 din capitolul III completat de Art. 1, punctul 11. din Legea 180/2016)

CAPITOLUL IV:

[textul capitolul IV a fost abrogat la 01-mar-2005 de Art. 145, alin. (2) din capitolul IX din Legea 295/2004]

CAPITOLUL V:

[textul capitolul V a fost abrogat la 01-mar-2005 de Art. 145, alin. (2) din capitolul IX din Legea 295/2004]

CAPITOLUL VI:

[textul capitolul VI a fost abrogat la 01-mar-2005 de Art. 145, alin. (2) din capitolul IX din Legea 295/2004]

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

ION SOLCANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 12 martie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Publicată în Monitorul Oficial cu numărul 74 din data de 11 aprilie 1996